

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. listopadu 2016 samosoudkyní JUDr. Lenkou Zhoufovou, **t a k t o:**

Obžalovaná

Jitka P [redacted]

nar. [redacted] v Liberci, trvale bytem [redacted]

a

obžalovaný

Miloš P [redacted]

nar. [redacted] v Liberci, trvale bytem [redacted]

jsou vinni, že

v přesně nezjištěné době od 28.7.2015 do 31.7.2015 z pozemku č. 988/2 v katastrálním území Liberec, část Machnín odcizili tři kusy stromů a to jeden kus smrk pichlavý s pařezovým průměrem 44 centimetrů; jeden kus jedlovec kanadský s pařezovým průměrem 75 centimetrů; jeden kus smrk ztepilý s pařezovým průměrem 55 centimetrů - vše v celkové hodnotě 13.000,- Kč, kdy uvedené dřeviny následně odtáhli k pozemku u domu č.p. 128 v ul. Rynoltická v Liberci části Machnín, kde je rozřezali, čímž způsobili škodu Statutárnímu Městu Liberec ve výši 13.000,- Kč,

t e d y

oba obvinění

si přisvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou.

T í m s p á c h a l i

oba obvinění

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e

Jitka P

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **šesti /6/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá**. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **osmnácti /18/ měsíců**.

Miloš F

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **šesti /6/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá**. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **osmnácti /18/ měsíců**.

Oba obvinění

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **jsou** oba obvinění **povinni** společně a nerozdílně **nahradiť** poškozenému Statutárnímu Městu Liberec, se sídlem Liberec 1, nám. Dr. E. Beneše 1/1, **škodu** ve výši **13.000,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené Statutární Město Liberec, **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na **řízení ve věcech občanskoprávních**.

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaní odcizili tři stromy, které odtáhli, aniž by za ně zaplatili kupní cenu.

Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

Obžalovaná popsala stav předmětných stromů, uvedla, co s nimi se spoluobžalovaným udělali, když popsala role každého z nich a osvětlila jejich pohnutky k uvedenému jednání.

Obžalovaný ve své výpovědi popsal motivaci k jejich jednání, které však nepovažoval za protiprávní s ohledem na skutečnost, že vlastníci se o uvedené stromy a celé arboretum

pokračování

3T 159/2015-105

žádným zásadním způsobem nestaral, a tyto tak ohrožovaly kolemjdoucí. Dále vylíčil, v jaké kondici byly předmětné stromy.

Z výpovědi svědka Jiřího B. soud seznal, jak se dozvěděl o krádeži stromů, přičemž uvedl, jak vypadalo místo činu, kolik se tam nalézalo pařezů a zda se jednalo o zdravé či poškozené stromy a jaká je jejich hodnota.

Svěděk Petr P. popsal, jak se dozvěděl o zmizení předmětných stromů a jaký byl jeho další postup.

Svěděk Jaromír N. vypověděl, že se byl s matkou podívat do areálu bývalé oční léčebny, když našly čerstvé pařezy a stopy od traktoru, načež svědek kontaktoval svědka P. kterému uvedené sdělil k dalšímu postupu.

Soud dále v řízení provedl důkaz listinami, a to zejména vyčíslením škody, odborným vyjádřením, protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, zprávami o chování a opisem rejstříku trestů obžalovaných.

Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Ve věci nebylo pochyb o tom, že v areálu bývalé oční kliniky v Machníně byly obžalovanými pokáceny, odříznuty a odvezeny předmětné 3 kusy stromů, a to k jimi obývanému domku. Obžalovaní se k tomuto doznali a jejich výpovědi konvenují i s výpověďmi svědků B., P. a N. a jsou v tomto kontextu podporovány taktéž listinnými důkazy, a to protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace. Obžalovaní sporovali hodnotu pokácených stromů, když uváděli, že se jednalo o velmi shnilé, poškozené stromy. Obhajoba obžalovaných je však stran hodnoty stromů vyvracena odborným vyjádřením a potažmo i výpovědí svědka B. který uvedl, že pokud se jednalo o dřevo shnilé pouze částečně, je zbytek využitelný jako palivové dříví, tj. dřevo nejnižší možné hodnoty, a jako takové tudíž bylo i ohodnoceno. Výpověď obžalovaných tak zůstala ve věci důkazně osamocena. Na základě těchto skutečností a důkazů soud učinil ve věci jednoznačné skutkové závěry uvedené ve výrokové části rozsudku.

Při právním posouzení jednání obžalovaných soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaní se zmocnili 3 kusů stromů v hodnotě celkem 13.000,- Kč, čímž spáchali přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Za takový čin může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody až na 2 léta. Zmocněním se rozumí odejmutí věci z dispozice vlastníka, kdy vlastník je zbaven možnosti ovládat faktický a právní režim věci. Tomu odpovídá pokácení, rozřezání a odvezení stromů obžalovanými. Obžalovaní sice tvrdili, že si nebyli vědomi protiprávnosti svého jednání, avšak jak sám obžalovaný P. ve své výpovědi uvedl, počítali s tím, že by mohli být projednáváni pro přestupek a i z tohoto důvodu kácené stromy nafotili. Jiný než přímý úmysl v jednání obžalovaných dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku nebylo možno dovodit, neboť obžalovaní si museli být vědomi skutečnosti, že svým jednáním mohou ohrozit zákonem chráněný zájem na nerušeném vlastnictví věci třetí osoby, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěli. Obžalovaní tak svým jednáním naplnili znaky shora uvedené skutkové podstaty trestného činu.

Při ukládání druhu a výše trestu soud hodnotil následující skutečnosti. Za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody ve výměře až 2 léta. Oběma obžalovaným v řízení žádná skutečnost nepřitěžovala ani nepolehčovala. Společenská škodlivost jednání obžalovaných byla v řízení snižována motivací obžalovaných, když chtěli zajistit pro částečně neslyšícího syna obžalované i další osoby bezpečnější prostředí s ohledem na skutečnost, že vlastník stromů a potažmo celého parku, se o toto řádně nestará a uvedené zanedbává. Soud tedy jednání obžalovaných zhodnotil a za patřičné považoval toliko pohrůžku trestem namísto přímého výkonu trestu, a to pohrůžku trestem odnětí svobody, podmíněně odloženého na zkušební dobu. Za přiměřené pak soud považoval trest odnětí svobody ukládat v první čtvrtině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 6 měsíců, a zkušební dobu taktéž v první čtvrtině trestní sazby, a to ve výměře 18 měsíců. Po tuto dobu musí obžalovaní svým řádným způsobem života prokázat, že uložený trest je pro ně dostatečným varováním před pácháním další trestné činnosti.

Co se týče náhrady škody způsobené poškozenému, který se řádně a včas připojil se svým nárokem k trestnímu řízení, rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. řádu), nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 43 odst. 3 tr. řádu je poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Soud vzal za prokázanou příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaných a způsobeným následkem, tj. způsobením majetkové újmy poškozenému Statutárnímu Městu Liberec. Při stanovení výše náhrady škody vycházel soud z uplatněného nároku poškozeného a z listinných důkazů, vyčíslení škody a odborného vyjádření. Stran nároků poškozeného převyšujících výši prokázanou, odkázal soud tohoto se zbytkem jeho nároku ve smyslu § 229 odst. 2 na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 21. listopadu 2016

za správnost vyhotovení:
Monika Marečková

JUDr. Lenka Zhoufová, v.r.
samosoudkyně

**Toto rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné dnem 17.12.2016 – P [REDACTED]
dnem 21.2.2017-P [REDACTED]. Připojení doložky provedla Monika Marečková dne 22.2.2017.**